

تور و ریسیم سفید

۷۴ درصد ایران شهرنشین اند

طبق جدیدترین بررسی ها تعداد کل شهرهای کشور از ۱۹۹ شهر در سال ۱۳۳۵ به ۱۲۴۲ شهر در سال ۱۳۹۵ افزایش یافته است

زیست بوم

آسمان شیراز در آتش ارگ کریمخانی

مهم ترین مزاحم ثبت جهانی مجموعه زندیه و ارگ کریمخانی در یونسکو ۲ روز پیش در آتش سوخت

دورگ

تعقیب و گریز مالیاتی

۲۵ تا ۳۰ درصد مؤدیان عمدانه مالیات نمی دهند

جراحی ۴۷ بافت صنعتی تهران

۴۷ بافت صنعتی فعال در تهران با ۲۲۵ هزار کارگر ساماندهی می شوند. برخی از این واحدها فاقد مجوز و آلاینده هستند

گفت‌وگو با رئیس سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران و مدیرعامل شهرک‌های صنعتی استان تهران

همنوایی سازها در برج میلاد

ارکستر فیلارمونیک برج میلاد تهران با رهبری لوریس چکناواریان و آرش امینی به صحنه موسیقی پایتخت وارد شد.

شهر داری های صفحه ۱۲ بخوانید

شهرهای بزرگ دنیا اغلب در کنار بسیاری از فعالیت‌های فرهنگی و هنری، متولی ارکسترهای شهر نیز هستند. ارکستر سمفونیک‌ها و ارکستر فیلارمونیک‌های بسیاری از شهرها زیر نظر شهرداری‌ها اداره می‌شوند. شهرداری تهران نیز پیش‌تر چندباری برای راه‌اندازی ارکستر برای شهر تهران همت کرده بود. حالا ارکستر میلاد تهران کار خود آغاز کرده است.

جای خالی ۹۲۱ هزار همکلاسی

۱۴۱ هزار کودک ۶ تا ۱۱ ساله از تحصیل بازمانده و ۷۸۰ هزار دانش‌آموز ۱۲ تا ۱۷ ساله ترک تحصیل کرده‌اند.

بر اساس اعلام وزارت آموزش و پرورش و معاونت رفاه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی ۱۴۱ هزار کودک ۶ تا ۱۱ ساله از تحصیل بازمانده؛ استان‌های سیستان و بلوچستان، تهران، خراسان رضوی، خوزستان، فارس، آذربایجان غربی و کرمان هستند.

آموزش فنی غیر حرفه‌ای

گزارش همشهری از کمیود تجهیزات و نیروی انسانی فنی در رشته‌های فنی و حرفه‌ای

در ۴ سال اخیر، صفحه ۱۴ را بخوانید

موضوع هدایت تحصیلی به یک چالش عمومی بین دانش‌آموزان پایه دهم و آموزش و پرورش تبدیل شده است. مسئولان این وزارتخانه، مدیران مدارس را مکلف کرده‌اند که دانش‌آموزان را به سمت رشته‌های فنی و حرفه‌ای و کار دانش سوق دهند.

آژانس‌های مسافرتی، هتل‌ها و شرکت‌های فعال در زمینه گردشگری

همشهری

قصران گشت ۸۸۶۹۷۰۸۰ صفحه ۸

همشهری آنلاین

www.hamshahronline.ir
www.newspaper.hamshahri.org

خبرنگار ما صحت و سقم ایندگی بیرونگاه برق بهت را بررسی کرد

خیالتان تخت! تیروگاه تهدید نیست

گفت‌وگو با مدیر فرهنگسرای رضوان درباره رونق‌دهی جدید این مرکز فرهنگی

شادی را به ۲۲ روستا برده‌ایم

همشهری

استان‌ها را آفلاین بخوانید

www.hamshahronline.ir
www.newspaper.hamshahri.org

همشهری

فیلم | تئاتر | سریال | بازار | هوشمند | سبک زندگی | به‌زودی

دیدگاه

بهزاد رنجبر: روزنامه‌نگار

زنده کردن دارایی‌های مرده

ساماندهی ۴۷ بافت صنعتی در تهران در صورت اجرای درست می‌تواند به ابزاری برای توسعه اقتصادی و زنده کردن دارایی‌های مرده تبدیل شود. هر نانو دوستو در کتاب راز سرمایه می‌نویسد: اغلب کشورهای توسعه یافته زمانی رشد و پویایی خود را آغاز کردند که نظام حقوقی را به گونه‌ای تغییر دادند که اکثریت مردم احساس کردند قانون از آنها حمایت می‌کند.

بر اساس یافته‌های دوستو، که نتیجه مطالعات او روی بخش‌های فراقانونی یا خارج از قانون در چندین کشور در حال توسعه است، این حقوق مالکیت غیر رسمی در برخی موارد شامل دارایی‌ها، همانند زمین و ساختمان می‌شود که ارزش آنها بسیار زیاد است. نظام مالکیت غیر رسمی موجب می‌شود که چنین دارایی‌هایی صرفاً سرمایه بی‌کار یا مرده تلقی شوند و این وضعیت باعث شده که استفاده از این دارایی‌ها حتی به عنوان وثیقه برای دریافت وام برای شروع یک فعالیت تجاری یا اقتصادی، کاری مشکل و گاه ناممکن باشد.

مطالعات زیادی در دنیا وجود دارد که نشان می‌دهد که فقرا جهان دارایی‌های زیادی را ارزش بسیار زیاد انباشت کرده‌اند اما این دارایی‌ها چون از سوی دولت‌ها به رسمیت شناخته نمی‌شوند، نمی‌توانند نقش یک دارایی مولد را برای تأمین مالی داشته باشند و عمدتاً یک دارایی مرده تلقی می‌شود. این رویه در ایران هم حاکم است و ارزش این دارایی‌ها چندین برابر کل ارزش کسب‌وکارها و سرمایه‌گذاری‌های دولتی است که می‌تواند توان اقتصادی این طبقات اجتماعی را برای تأمین مالی به شدت افزایش دهد.

اما باید تأکید کرد که این دارایی‌ها عمدتاً به دلایل حقوقی و به دلیل اینکه دولت آنها را به رسمیت نمی‌شناسد، از چرخه اقتصادی از تهنیت تأمین مالی خارج شده‌اند و منجر شده‌ترخ تشکیل سرمایه برای این بخش بسیار بالا باشد بنابراین به رسمیت شناختن این دارایی‌ها و ایجاد یک نظام حقوقی کارآمد و فراگیر می‌تواند مقدماتی بر رشد اقتصادی و توسعه سریع باشد. به این ترتیب باید گفت تصمیم‌گیری درباره ساماندهی ۴۷ بافت صنعتی به غیر از بافت‌هایی که به محیط‌زیست آسیب می‌رسانند، می‌تواند گامی رو به جلو برای افزایش تأمین مالی و رشد کسب‌وکار باشد. هم‌اکنون حدود ۴۷ بافت صنعتی در سطح استان تهران پراکنده است که تعداد زیادی از این واحدهای صنعتی بدون مجوز در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. این واحدها که در بین آنها واحدهای خیلی خوب و دارای برندهای معتبر هم وجود دارند، در کشور نمونه هستند اما برای دریافت مجوز کار و پروانه بهره‌برداری با مشکلات عدیده‌ای مواجهند.

در عین حال، هزینه‌های بالای عبور از راه‌های رسمی، موجب شده است که هر رویداد موسیقی، حاضر به سوزی بخش غیررسمی اقتصاد گرایش پیدا کنند. بنابراین، حذف موانع بوروکراتیک یا دیوانسالاری دولتی بر سر راه آنها می‌تواند به توسعه کسب‌وکار آنها و همچنین ایجاد انگیزه برای توسعه کسب‌وکارهای بیشتر در بخش خصوصی منجر شود. پیشنهاد می‌شود در ساماندهی مناطق و نواحی صنعتی داخلی و حاشیه‌شهر، عقلانیت اقتصادی با الزامات زیست‌محیطی و ضوابط شهری به گونه‌ای انجام شود که دست‌کم اشتغال و میزان تولید و سرمایه‌گذاری صورت گرفته در این مناطق آسیب نبینند و از این رو در نظر گرفتن مشوق‌های حمایتی از این واحدها به عنوان لکه‌های صنعتی در درون حاشیه‌اش استان تهران و سایر کلاشهرها نمایان شده، ریشه در خطاهای سیاست‌گذاری صنعتی و مدیریتی در جانمایی و ایجاد واحدهای صنعتی دارای توجیه اقتصادی دارد. پس تصمیمی نگیریم که نتیجه آن ضربه زدن به کسب و کارها باشد و از این منظر اتخاذ رویکرد مشارکت جوینانه بین فعالان اقتصادی و متولیان وزارت صمت و شهرداری کلاشهرها می‌تواند راهگشا و کم‌هزینه‌تر باشد.

نگاه

علیرضا محمودی: دبیر گروه ادب و هنر

کرانه فیلارمونیک در تهران

ارکسترهای فیلارمونیک شهرها، همیشه اعتبار موسیقایی اهالی بوده‌اند. وقتی از ارکسترها و شهرها سخن می‌گوییم، بی‌واسطه از مردمی حرف می‌زنیم که موسیقی کلاسیک را به عنوان ناب‌ترین بهره آوایی مشترک جهان برای توصیف خود انتخاب کرده‌اند. شهرهای تاریخی را علاوه بر برج و باروهای تاریخی‌شان به نام ارکسترهای بزرگ و رهبران بنام‌شان می‌شناسند.

ما همین پس و پشت است که تلاوت و تلاش در تهران از عهد ناصری تا همین چند شب پیش برای دوام و بقای ارکستر فیلارمونیک، بخش مهمی از تاریخ موسیقی در پایتخت کشور محسوب شده است. در آغاز دهه ۳۰ انجمن فیلارمونیک از تلاش‌های جسته و گریخته بسیاری سر بر آورد. نیاز گوش طبقه متوسط به موسیقی کلاسیک، نیازی بود که به کمک دولت‌های هم‌عصر خود نیازمند بود. ما همین تعریف بود که ارکستر فیلارمونیک تهران، شکل مردمی خودش را از دست داد و بیشتر از آنکه رویدادی شهری باشد، رویدادی درباری تعریف شد. مردم در کوچه و بازار بودند با موسیقی خود و نواهای کلاسیک فیلارمونیک، از حوالی باغ اتابک پایین‌تر نمی‌رفت.

پس از انقلاب در میان تلاش برای بازتعریف نیازهای شهری، ارکستر فیلارمونیک به دلایل تاریخی و اجتماعی به کف فهرست نیازهای شهر رانده می‌شد. کوران انقلاب و جنگ بهانه برای ایجاد ارکستر دائمی برای کسب‌وکارهای بی‌دری می‌بود. موسیقی کلاسیک را بی‌رقم می‌کرد. دولت‌ها در پی آرزای امنیت بودند و نواختن نای نیاز به موسیقی از کنترل خارج دولت‌های مسئول به کارهای خطیر، کاری خطرناک محسوب می‌شد.

در سال‌های دهه‌های بعد از جنگ، موسیقی کلاسیک، مانند رودخانه‌های فصلی در مزارع دیمی هر چند گاهی در تالاهای تهران جاری می‌شد، نوازندگان پراکنده و رهبران ارکستر موقت، بلیه همیشه این رویداد کلاشهرها در بلاد کبیر تهران بودند. تا کمی جان به رودخانه نه‌چندان جاری موسیقی فیلارمونیک می‌رسید، بند، بند و بست‌های کهنه و نو، نوازی نرسیده را پشت در تالارها به بند می‌کشید.

آیا نیاز مردم تهران از ارکستر فیلارمونیک است؟ این سؤال همیشه در حوالی گوش‌های تشنه موسیقی کلاسیک کوبیده می‌شد. طبلان همیشه حاضر این پرش سطح چانه‌زنی برای بقای یک نشان دائمی برای ارکستر فیلارمونیک تهران را به نیازهای روز ما و موانع فرهنگی گره می‌زدند و در حالی که طول صف‌ها و عمق قفسه‌ها را نشانه می‌رفتند، بهانه محیایی را جلوی چشم طبقه متوسط می‌آوردند که موسیقی کلاسیک جلوه‌گاه تفریح یک خرده‌فرهنگ بیشتر نیست. موسیقی همیشه منتقدانی یا به رکاب دارد که برای تاختن به هر رویداد موسیقی، حاضر به برآق جناح‌های سیاسی بوده‌اند. برای حمله به رقیب بر سر کار چه خاکریزی بهتر از جبهه موسیقی غربی، آنها برای حمله خود دنبال آتش تهیه بودند. تهوون و براسم بهانه بود. در این تک و پاتک جناحی در طول سال‌ها، عادت کرده‌ایم که موسیقی کلاسیک در تهران به جای راه، دنبال راه‌های پیچیده‌ای از بلندی همت آدم‌ها و کوتاهی فرصت دوران‌ها، قهرمانان این روایت دنباله‌دار همیشه از نیاز شهروندی گفته‌اند که باید موسیقی کلاسیک را زنده و زبیا از نوازندگان همشهری خود بشنوند. حالا که می‌گویند قرار است برج میلاد، پایه و پی ارکستر فیلارمونیک تهران باشد و زیر سایه این باروی بلند، تا چند سالی، نوازی موسیقی کلاسیک در شهرمان جاری شود، امیدوار و گوش‌زنگ، منتظر خبرهای بعدی هستیم. اجرای‌های بی‌دری، موسیقی کلاسیک در پیست، برای شهری خشک چون تهران، ساخت کرانه زنده و دائم در جوار این دریا، واجب.

یادداشت

علی ربیعی: سخنگوی دولت

از ۱۴ مرداد تا ۱۲ مرداد

آنچنان که هگل فیلسوف شهسیر آلمانی می‌گفت با تولد ایران در سپیده‌دم هزاره‌های بشری است که نخستین گام در پهنه تاریخ پیوسته جهان برداشته می‌شود. در ادامه همان حرکت تاریخی سراسر گسست و پیوست است که در نهایت هویت ملی ایرانیان را طلعه عصر مدرن با جنبش قانون اساسی خواهی و مشروطیت به آستانه تکاملی نوینی گام می‌نهد. باقرمان مشروطیت است که ایران جایگاه جهانی خود را با تعریف می‌کند: «دولت ایران در عداد دول مشروطه صاحب کنسی‌توسین (constitution) به شمار می‌آید». در همین نقطه قانون اساسی گرای است که هویت ملی از طریق برآمیزی با یک ارزش جهانی‌شامل بشری تکامل و بسط نوینی را تجربه می‌کند. پدران مشروطه احساس تعلق به هویت ملی را با احساس تعلق به یک واحد بزرگ‌تر جهانی یعنی «دولت صاحب قانون اساسی» در هم آمیخته بودند. قانون اساسی داشتن در آن دوران یک نوع هجرت از حاشیه مناطق پیرامونی جهان به قلب و به مرکز جهان محسوب می‌شد. به‌عبارت دیگر تا آن زمان در همه قرون شاهنشاهی و استبدادی هویت ملی زیست مستقلی نداشت و از پیکر شاهانه منفک نشده بود. با جنبش معطوف به قانون اساسی است که ملت و هویت ملی از صفات و تاریکی قرون استبدادی آزاد شده و در مفهوم مدرن و دموکراتیک این واژه «ملت» می‌شود. راهمبایی طولانی ملت شدن ملت در گذر از ۱۴ مرداد ۱۲۸۵ به ۱۲ مرداد ۱۳۵۸ و انتخابات مجلس قانون اساسی به یکی از نقاط عطف تاریخی خود می‌رسد.

اصل تأسیس حاکمیت قانون بر مبنای اراده معطوف به قانون اساسی نقطه اتصال نهضت مشروطیت و رخداد ۱۲ مرداد ۱۳۵۸ را تشکیل می‌دهد. برای فهم ظرایف این فاز نوین و تکامل یافته در هویت ملی توجه به هر دو مفهوم «قانون اساسی» مهم است. قانون اساسی از یک سو یک متن است و یک نظامنامه قانونی و از سوی دیگر آن اراده‌ای که در پیش قانون اساسی حضوری نیرومند و پیش‌انداز دارد «قدرت تأسیس‌گر» یک ملت را به نمایش می‌گذارد. هانا آرت می‌نویسد: «کلمه constitution دارای معنای دویپهلواست، چون از یک طرف بر تأسیس دالت می‌کند و از طرف دیگر بر قوانین و قواعد ناظر بر حکومت اعم از اینکه این قوانین و قواعد به‌صورت کتبی بیاید یا مانند قانون اساسی انگلستان، در نهادها و آداب و رسوم و رویه‌ها منمکش باشد».

ما هر دو سو به تأسیس و تقنینی قانون اساسی را در جنبش انتخاباتی ملت ایران در ۱۲ مرداد شاهد بودیم. اگر بهمن باشکوه انقلاب اسلامی سوپه ضددیکتاتوری آن نهضت اصیل الهی و مردمی را به نمایش گذاشت مردادماه ۵۸ را باید جنبه سازنده و تأسیس‌گر همان اراده عظیم ملی محسوب کرد. انقلاب اسلامی بر خلاف آنچه رسانه‌های مستطهر به پستیابی پرتولاری بیگانه با تمام قوای خود درصدد القای آن هستند، توماری از توطئه‌ها نبود که در بستر ۴۰ ساله گذشته شد تاریخ انتخابات و تاریخ گشودگی به روی ملت در فضاها و عرصه‌های تعیین سرنوشت بود. متأسفانه رسانه ملی به دلیل استغراق در برخی اولویت‌گذاری‌های خاص، در این عرصه یعنی در عرصه معرفی تاریخ حقیقی انقلاب به نسل‌های جدید بسیار ضعیف عمل کرده است. در چهل‌مین سالگرد انقلاب اسلامی شاهد آن بودیم رسانه‌های بیگانه با سرعت آرشوهای ملی و بخش‌گزینی و برجسته‌سازی برخی درگیری‌های مناسقات‌های نخست انقلاب و با حذف گزینی سوبه انتخاباتی و دموکراتیک انقلاب معنی در معرفی تاریخ و گذشته‌سازی» که سوبه دیکتاتوری شاه داشتند. در حالی که نسخه کامل‌تر و غنی‌تر همان صحنه‌های گزینش شده در آرشو رسانه ملی موجود است و رسانه ملی می‌تواند به‌جای آن نوع اولویت‌گذاری‌های خاص و ناکارآمد، سرمایه‌های معنوی و مادی خود را صرف مبارزه با گسست نسلی و مبارزه با دستکاری حافظه تاریخی ملت می‌کند و سوبه مردم‌سالارانه و نیروی مؤسس و سازنده ۵۸ انتخابات و فرآیند سال نخست را به تصویر کشد و نشان دهد که در گزینش و پیش‌تاریخ انقلاب کدام نیروها و جریان‌های سیاسی در صف ادامه در انتخابات جمعیت قانونی و دموکراتیک و در صف بحث آزاد و مناظره‌های آزاد و آزادی صفحه ۱۴

قانونی برآمده از دل فرآیند و قانون اساسی اسلحه به‌دست گرفته‌اند و آشوب‌سازی کردند.